

AmericanRhetoric.com

Barack Obama

On the Courage and Dignity of the People of Iran

Delivered 23 June 2009

AUTHENTICITY CERTIFIED: Text version below transcribed directly from audio

Good afternoon, everybody. Today I want to start by addressing three issues, and then I'll take your questions.

First, I'd like to say a few words about the situation in Iran. The United States and the international community have been appalled and outraged by the threats, the beatings, and imprisonments of the last few days. I strongly condemn these unjust actions, and I join with the American people in mourning each and every innocent life that is lost.

I've made it clear that the United States respects the sovereignty of the Islamic Republic of Iran, and is not interfering with Iran's affairs. But we must also bear witness to the courage and the dignity of the Iranian people, and to a remarkable opening within Iranian society. And we deplore the violence against innocent civilians anywhere that it takes place.

The Iranian people are trying to have a debate about their future. Some in Iran -- Some in the Iranian government, in particular, are trying to avoid that debate by accusing the United States and others in the West of instigating protests over the election. These accusations are patently false. They're an obvious attempt to distract people from what is truly taking place within Iran's borders. This tired strategy of using old tensions to scapegoat other countries won't work anymore in Iran. This is not about the United States or the West; this is about the people of Iran, and the future that they -- and only they -- will choose. The Iranian people can speak for themselves. That's precisely what's happened in the last few days.

AmericanRhetoric.com

In 2009, no iron fist is strong enough to shut off the world from bearing witness to peaceful protests of justice. Despite the Iranian government's efforts to expel journalists and isolate itself, powerful images and poignant words have made their way to us through cell phones and computers, and so we've watched what the Iranian people are doing.

This is what we've witnessed.

We've seen the timeless dignity of tens of thousands of Iranians marching in silence. We've seen people of all ages risk everything to insist that their votes are counted and that their voices are heard. Above all, we've seen courageous women stand up to the brutality and threats, and we've experienced the searing image of a woman bleeding to death on the streets. While this loss is raw and extraordinarily painful, we also know this: Those who stand up for justice are always on the right side of history.

As I said in Cairo, suppressing ideas never succeeds in making them go away. The Iranian people have a universal right to assembly and free speech. If the Iranian government seeks the respect of the international community, it must respect those rights and heed the will of its own people. It must govern through consent and not coercion. That's what Iran's own people are calling for, and the Iranian people will ultimately judge the actions of their own government.

AmericanRhetoric.com

سخنان پرزینت اوباما
مطالب آغازین در کنفرانس مطبوعاتی
کاخ سفید
23 ژوئن 2009
متن سخنان ایراد شده

بعد از ظهر همگی بخیر. امروز من مایلم به سه مطلب بپردازم و سپس به پرسش های شما پاسخ خواهم داد.

نخست، میل دارم چند کلامی راجع به وضع ایران بگویم. ایالات متحده و جامعه بین المللی از مشاهده تهدید ها، و موارد ضرب و جرح و به زندان افکندن طی چند روزه اخیر نفرت زده و خشمگین شده است. من با کمال قوت این اقدامات غیر عادلانه را محکوم می کنم و در سوک هر جان بی گناهی که از دست رفته است به مردم آمریکا می پیوندم.

من این نکته را روشن ساخته ام که ایالات متحده حق حاکمیت جمهوری اسلامی را محترم می شمارد و در امور داخلی ایران مداخله نمی کند. ولی ما همچنین باید گواه شجاعت و عزت نفس مردم ایران و گشایش شایان توجهی که در درون جامعه ایران در حال وقوع است باشیم. و ما اعمال خشونت علیه غیر نظامیان بی گناه را در هر جایی که رخ دهد محکوم می کنیم.

مردم ایران تلاش می کنند تا بحثی در باره آینده خود داشته باشند. کسانی در ایران، بخصوص در دولت ایران، می کوشند تا با متهم ساختن ایالات متحده و دیگران در غرب به تحریک اعتراضات در ارتباط با انتخابات، از این بحث روی بگردانند. این اتهامات به طور واضحی بی پایه است. اینها جز تلاشی آشکار برای منحرف ساختن آذهنان از آنچه که واقعا در داخل مرز های ایران می گذرد نیست. این ترفند فرسوده و نخ نما برای استفاده از تنش های پیشین به منظور سپر بلا ساختن کشورهای دیگر از این پس در ایران کار ساز نیست. آنچه که در ایران می گذرد به ایالات متحده یا به غرب ارتباطی ندارد، این مربوط به مردم ایران و آینده ای است که آنها - و تنها آنها - بر خواهند گزید.

مردم ایران خود قادر به سخن گفتن هستند. این دقیقا همان چیزی است که در چند روزه اخیر روی داده است. در سال 2009 هیچ مشت آهنینی آنقدر نیرومند نیست که بتواند در ها را بروی جهان ببندد تا شاهد تظاهرات مسالمت آمیز برای عدالت نباشد. با وجود تلاش دولت ایران در اخراج روزنامه نگاران و منزوی ساختن خود، تصویر های پر قدرت و سخنان در دانه گیز راه خود را به مدد تلفن های همراه و کامپیوتر ها به سوی ما گشودند، و بنابر این ما شاهد آنچه که مردم ایران در حال انجامش هستند بودیم.

این آن چیزی است که ما شاهدش بوده ایم. ما وقار بی پایان ده ها هزار تن از ایرانیان را در حال راه پیمایی توأم با سکوت نظاره کرده ایم. ما دیده ایم که مردم از هر سن و سالی همه چیز را به خاطر پافشاری بر این که رأیشان شمرده و صدایشان شنیده شود فدا می کنند. و بالاتر از همه ما زنان دلیری را مشاهده کرده ایم که در برابر وحشیگری و تهدید ایستاده اند و ما تصویر جانگداز زنی را که در خیابان ها خون از تنش می رفت و در حال جان دادن بود دیده ایم. و در حالی که این یک ضایعه خشن و فوق العاده دردناک است، ما همچنین این نکته را می دانیم: کسانی که به خاطر عدالت بر پا می ایستند همواره در جانب درست و بر حق تاریخ قرار دارند.

همانگونه که من در قاهره اعلام داشتیم، سرکوب عقاید هرگز موجب از میان رفتن آنها نمی شود. مردم ایران از یک حق جهانی برای گرد هم آمدن و بیان آزاد برخوردارند. اگر دولت ایران خواستار جلب احترام جامعه بین المللی است، باید این حقوق را محترم بشمارد و به اراده مردم خود گردن نهد. باید از طریق جلب رضایت و نه از راه تهدید و اجبار حکومت کند. این همان چیزی است که مردم ایران خواستار هستند و مردم ایران در نهایت درباره رفتار دولت خود قضاوت خواهند کرد.